

[Holger Eriksen.]

tværtimod. Det er naturligvis et postulat; man har altid lov til at fremsætte et postulat, men hvis man vil have nogen til at tro på det, må man i hvert fald gøre noget for at sandsynliggøre dets rigtighed. Det, der blev brugt i den henseende, var egentlig kun en anden påstand, nemlig den, at herefter ville sælgerne holde sig tilbage, og så ville der ikke blive så stort et udbud, som der har været tidligere. Nu beder jeg de ærede medlemmer erindre den tale, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen holdt i formiddags, og hvori han netop gjorde gældende, at disse stakkels mennesker nu blev beskattet dels gennem grundværdistigningsskylden, dels gennem grundskylden og nu gennem den 30 pct.s afgift så hårdt, at de overhovedet ikke mere ville kunne opnå fortjeneste ved at sælge. Ja men hvis det er rigtigt — og jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Henry Christensen ikke vil tage afstand fra sin partifælles påstand — er der ikke mere nogen fornuftig grund til at være tilbageholdende med at sælge det, som man i øjeblikket kan få en fortjeneste på, men som man muligvis ikke kan få en fortjeneste på om 1 år eller 2. Hvis det så er rigtigt, har man netop et bevis for, at påstanden om, at prisstigningen ikke vil blive dæmpet, ikke er rigtigt.

Dernæst sagde det ærede medlem, at man i stedet for skulle skabe et større udbud, og dér kan man naturligvis henvise til zoneinddelingen, der i øvrigt har været en praktisk foranstaltning af meget stor værdi, idet der normalt ikke kan være nogen mening i, at man bygger langt uden for en by og lader en hel del grunde ligge ubebyggede hen mellem den ny bebyggelse og bykernen. Det fordyrer på mange forskellige måder de pågældendes tilværelse både med hensyn til gas, elektricitet, kommunikationsmidler o. s. v., men det er meget muligt, at man kan lempe noget derpå ved at udvide inderzonerne. Derved vil man i og for sig ikke fremme udbuddet, men man vil fordele det på et større område. Det klarer i sig selv aldeles ikke problemet med at få skabt et større udbud, og det klarer i hvert fald ikke problemerne med hensyn til den prisstigning, der forekommer, hvor de nye baner er projekteret.

Det klarer heller ikke problemerne med hensyn til de områder, der flyttes fra yderzonerne til inderzonen, og heller ikke dér, hvor man køber op i dyre domme i yderzonerne. Hvis man altså virkelig vil fremme udbuddet, som man siger, må man skaffe mere jord. Jeg kan ikke forstå det på anden måde, og det vil altså formodentlig sige, at man skal begynde med at opfylde Øresund, hvilket i og for sig vil være en praktisk foranstaltning, men næppe nogen økonomisk forsvarlig foranstaltning. Jeg må gå ud fra, at den jordmængde, vi har, er nogenlunde konstant, bortset fra at den formindskes ved øget byggeri. Jeg kan ikke finde ud af, hvordan man skal bære sig ad med at skaffe et øget udbud.

Der er allerede blevet talt om de dialektiske krumspring, der er lavet med hensyn til anvendelsen af ordet „spekulant“; det blev sagt på en sådan måde, at man fik en vis mistanke om, at offentligheden skulle få den opfattelse, at man undtog de egentlige spekulanter, hvilket ikke er tilfældet, for de bliver ramt betydelig hårdere efter denne lov. Når vi i denne lovs forstand taler om spekulanter, taler vi ikke om de professionelle, ikke om dem, der lever af grundspekulation, men om dem, der kommer ud i det på samme måde, som man siger, at lejlighed gør tyve. De har jordbesiddelser, der tilfældigvis ligger i et område, hvor byudviklingen betinger, at priserne stiger, og det er dem, der indkasserer de meget store fortjenester; det er dem, loven sigter på, og kun dem.

Det spørgsmål er blevet stillet, om man har nogen som helst moralsk ret til at tage en del af den fortjeneste, disse mennesker får. Man kunne i og for sig med større rimelighed spørge, om de pågældende har nogen som helst moralsk ret til at tilegne sig disse værdistigninger, som medfører, at kommende generationer må udrede de penge, de tilegner sig som gevinst; man lægger indirekte en ny skat på de kommende slægter, for at disse personer kan tage de store formuer hjem. Der er aldeles ikke tale om at gøre indhug i borgernes private opsparing. Den mand, der skaber sig en formue i kraft af opsparing, er en helt anden end den, der skaber sig en formue